ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Svatavou Dvore ve věci žalobce: [jméno] [příjmení], [datum narození], [ulice a číslo], [PSČ] [obec] [anonymizováno] [obec], zastoupeného JUDr. Liborem Duškem, advokátem, K nemocnici 2375/, 350 02 Cheb proti žalovanému: JUDr. [jméno] [příjmení], [datum narození], [ulice a číslo], [PSČ] [obec], zastoupenému JUDr. Jaroslavem Kosnarem, advokátem, Sady Pětatřicátníků 355/26, 301 00 Plzeň,
o zaplacení Kč 71.400 s příslušenstvím

takto:

I. **Žaloba o zaplacení Kč 71.400 s 2% úrokem z prodlení od 3.4.2005 do zaplacení se zamítá.**

II. **Žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám jeho advokáta JUDr. Jaroslava Kosnara na náhradě nákladů řízení Kč 25.680 do tří dnů od právní moci rozsudku.**

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 27.1.2010 se žalobce domáhá vydání rozhodnutí, jímž by soud zavázal žalovaného k zaplacení částky Kč 71.400 s 2% úrokem z prodlení od 3.4.2005 do zaplacení a k náhradě nákladů tohoto řízení, a to z titulu náhrady škody podle ust. § 220l obchodního zákoníku ve znění účinném od 1.1.2003 do 30.6.2008. Žalobu odůvodnil tím, že je držitelem osmi kusů kmenovitých akcií na majitele ve jmenovité hodnotě Kč 1.000 v listinné podobě a až do vyplacení finančního vyrovnání dne 29.5.2007 byl držitelem dalších čtyř kusů kmenových akcií na majitele ve jmenovité hodnotě Kč 1.000 v listinné podobě, patřící obchodní společnosti Lázně

Františkovy Lázně, a.s., IČ 45358991. Tato společnost zanikla převodem jmění na hlavního akcionáře, a to První Lázeňská, akciová společnost, IČ 46887121 sídlem Františkovy Lázně, Ruská č.p. 125/25, PSČ 351 01. Výmaz zanikající společnosti z obchodního rejstříku byl proveden ke dni 1.1.2005 s právními účinky ke dni 2.2.2005. Následně tato společnost změnila obchodní firmu na Lázně Františkovy Lázně, a.s., tzn. shodné označení obchodní firmy s dřívějším označením společnosti vymazané.

Žalovaný je bývalým členem představenstva zanikající společnosti.

Převod jmění ze zanikající na nástupnickou společnost byl uskutečněn podle ust. § 220p a násl. obchodního zákoníku. Podle ust. § 220p odst. 2 obchodního zákoníku ve znění účinném ke dni převzetí je hlavní akcionář povinen poskytnout ostatním akcionářům přiměřené vypořádání v penězích, přičemž konkrétní výše vypořádání v penězích musí být doložena posudkem znalce. Pro stanovení přiměřeného vypořádání byl soudem ustanoven znalec Ing. Eustach Hora, jako znalec pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace oceňování podniku. Tento znalec vypracoval dne 27.5.2004 znalecký posudek č. 65-04/2004, kterým ocenil hodnotu akcií zanikající společnosti ke dni 31.12.2013. Podle tohoto vyhotoveného znaleckého posudku činí cena jedné akcie zanikající společnosti hodnotu 1.300 Kč. Takto zjištěná cena byla odvozena z hodnoty čistého obchodního majetku zanikající společnosti ve výši 269.511.000 Kč. Žalobce s provedeným oceněním nesouhlasí, neboť toto ocenění neodpovídá podle jeho názoru skutečné tržní hodnotě zanikající společnosti.

Dále žalobce uvedl, že podle ust. § 220p odst. 4 obchodního zákoníku musí být menšinoví akcionáři upozorněni ve smlouvě o převzetí na to, že mají právo na vypořádání v penězích a dále právo žádat o přezkoumání výše vypořádání v penězích, když toto právo mohou uplatnit ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy se zápis převodu jmění do obchodního rejstříku stane účinným vůči třetím osobám. V daném případě se stal zápis převodu jmění do obchodního rejstříku účinným vůči třetím osobám zveřejněním v Obchodním věstníku dne 2.2.2005. Navíc podle smlouvy o převzetí jmění hlavním akcionářem ze dne 30.7.2004 byl pověřený obchodník s cennými papíry povinen oznámit ostatním akcionářům zanikající společnosti způsobem pro svolání valné hromady v celostátně distribuovaném deníku dle stanov, že společnost zanikla převodem jmění na hlavního akcionáře. Tato povinnost však byla z jeho strany splněna až po urgencích a dotazech dne 14.10.2005.

Žalobce označil shora uvedený znalecký posudek Ing. Hory jako nepravdivý a hrubě zkreslený, a to zejména ve vztahu ke skutečnostem zjištěným znaleckým posudkem č. 10/2008, zpracovaným na objednávku žalobce Znaleckou kanceláří Dušek s.r.o., znalecký ústav. Znalec totiž ve svém posudku nesprávně použil výnosovou metodu namísto metody likvidační. Znalecký posudek znalce Hory se nijak nevypořádal se skutečností, že účetní hodnota společnosti byla vyšší a nepoukázal, která aktiva mají nižší hodnotu, než je hodnota účetní. Znalecký posudek Ing. Hory byl zkoumán i orgány činnými v trestním řízení, přičemž trestní věc byla odložena z důvodu úmrtí znalce.

Dle žalobce byla cena akcií účelově snížena tak, aby hlavní akcionář při převzetí společnosti zaplatil minoritním akcionářům podstatně nižší než tržní cenu akcií, čímž došlo k poškození minoritních akcionářů. Žalobce odkázal na závěry dle znaleckého posudku č. 10/2008 zpracovaného Znaleckou kanceláří Dušek s.r.o., dle kterého byla hodnota čistého obchodního majetku zanikající společnosti ke dni 31.12.2003 stanovena nejméně na částku 1.500.000.000 Kč a hodnota jedné akcie tak činila částku 7.250 Kč. Dle citovaného znaleckého posudku č. 10/2008 pak cena pro vypořádání vytěsňovaných akcionářů určená posudkem Ing. Hory neodpovídá skutečné objektivní hodnotě akcií, když hodnota čistého obchodního jmění společnosti není stanovena objektivně a neodpovídá obvyklé ceně oceňované společnosti. Znalcem byla použita pouze výnosová metoda, přestože součástí posudku byla i substanční metoda ocenění

vypracovaná ve spolupráci s dalšími znalci, ale tato nebyla nijak pro určení ceny použita, ani v ceně zohledněna.

Stanovení ceny pomocí metody likvidační, jež byla použita ve znaleckém posudku č. 10/2008, určí nejvyšší možný výnos pro akcionáře v případě, že hodnota zjištěná pomocí správně aplikované metody výnosové je nižší, než hodnota dosažená při likvidaci firmy, tj. souhrn financí získaných rozprodejem všech aktivit po úhradě všech dluhů. Tuto likvidační metodu ovšem znalec Ing. Hora nepoužil, ačkoliv zjistil, že hodnota zjištěná výnosovou metodou je nižší, než hodnota vlastního kapitálu a než hodnota zjištěná substanční metodou. Žalobce poukázal na další nedostatky znaleckého posudku zpracovaného Ing. Horou, když poukázal na chybu spočívající v neoddělení neprovozního majetku, který se k vypočtené hodnotě určené výnosovou metodou přičítá. Znalec Hora použil dvě metody při oceňování, přičemž vybral tu, která stanovila hodnotu nižší, než vlastní kapitál.

Žalobce v žalobě dále uvedl, že představenstvo i dozorčí rada zanikající společnosti ze znaleckého posudku věděly, že metoda majetková určuje cenu majetku vyšší, než je účetní metoda a měly tuto hodnotu akcionářům vyplatit, což se však nestalo, a minoritním akcionářům tak byla způsobena škoda, za níž odpovídají osoby uvedené v ust. § 220l obchodního zákoníku, ve znění účinném ke dni převzetí. Žalovaný, jako bývalý člen představenstva zanikající společnosti, tak odpovídá žalobci za škodu, jež mu vznikla.

Ve zprávě představenstev a dozorčích rad zúčastněných společností bylo odkázáno na správnost posudku Ing. Hory s poukazem na to, že byl ustanoven soudem. Žalovaný musel vědět ze své předchozí činnosti v zanikající společnosti, že hodnota majetku zanikající společnosti je mnohem vyšší než zjistil znalec Ing. Hora.

Žalobce nemohl včas napadnout nepřiměřené vypořádání podle ust. § 220k obchodního zákoníku, neboť statutární orgán a dozorčí rada jednaly tak, aby se akcionáři nedozvěděli o konání valné hromady a nemohli tak využít lhůtu 30 dnů k podání žaloby na dorovnání. Tímto došlo ke zneužití většiny ve společnosti na úkor minoritních akcionářů. Zneužití spočívá zejména v tom, že na valné hromadě konané dne 30.6.2004, tedy 1 měsíc před valnou hromadou, jež rozhodla o zrušení společnosti, nebyli akcionáři informováni o tom, že má dojít ke zrušení společnosti a ani o tom, že je na 30.7.2004 svolána další valná hromada.

Žalovaný nejednal s péčí řádného hospodáře a v přímé příčinné souvislosti s tím byla žalobci způsobena škoda ve výši 71.400 Kč, tedy 12x 5.950 Kč, což je rozdíl mezi částkou 7.250 Kč a částkou, jež byla vyplacena za 1 akcii, tj. částkou 1.300 Kč.

Skutečnost, že žalovaný nejednal s péčí řádného hospodáře, je prokazována společnou zprávou dozorčích rad společností ze dne 31.5.2004, a zejména pak společnou zprávou představenstev společností z téhož dne, ze kterých vyplývá, že uvedené orgány společnosti věděly, či musely vědět, že posudek Ing. Eustacha Hory, kterým bylo stanoveno přiměřené vypořádání minoritních akcionářů v penězích ve výši 1.300 Kč za každou akcii o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, je hrubě zkreslený a nepravdivý údaj. Tyto orgány si musely být vědomy například toho, že pro účely financování stavby Aquaparku si nechala zanikající společnost zpracovat znalecký posudek o ceně majetku zanikající společnosti, na základě kterého jí byl poskytnut úvěr. Tento znalecký posudek stanovil hodnotu majetku zanikající společnosti ve více než dvě miliardy korun, tedy mnohonásobně vyšší, než jí stanovil Ing. Hora. Žalovaný věděl, že účetní hodnota společnosti podle výroku auditora je vyšší, než hodnota ve znaleckém posudku, a přesto byla schválena společná zpráva představenstev a dozorčích rad ze dne 31.5.2004, jako správná. Žalovaný tak bezdůvodně spoléhal na to, že se zprostí své odpovědnosti za vznik případné škody vytěsňovaným akcionářům jen pouhým přenesením odpovědnosti, tj. odkazem na soudem jmenovaného znalce. Žalovaný věděl, popř. musel vědět, a to ze své předchozí činnosti v zanikající společnosti, že majetek zanikající společnosti je podstatně vyšší, než ukazoval posudek znalce Ing. Hory. Z toho lze jednoznačně usoudit, že žalovaný při realizaci projektu

převzetí nejednal s péčí řádného hospodáře a odpovídá tedy za škodu způsobenou vytěsňovaným akcionářů.

Žalobce doložil žalobu listinami k důkazům s výhradou důkazů dalších.

Ve věci byl vydán dne 8.3.2010 platební rozkaz, proti kterému podal žalovaný odpor, který zdůvodnil tak, že odmítl veškerá tvrzení žalobce s tím, že neporušil žádnou svoji povinnosti při převodu jmění na hlavního akcionáře, tudíž nezpůsobil žalobci žádnou škodu a že tak nebylo učiněno ani ze strany dalších členů statutárních nebo dozorčích orgánů společností. Žalovaný podle jeho názoru postupoval zcela v souladu s tehdy platným ustanovením § 220p obchodního zákoníku a splnil veškeré své povinnosti. Žalobce nevyužil svá práva, která mu, jako akcionáři, byla dána příslušným ustanovením obchodního zákoníku, tudíž neuplatnil v zákonné lhůtě své právo na přezkoumání výše vypořádání soudem. Tohoto práva využily desítky či stovky jiných minoritních akcionářů.

Žalovaný se následně k žalobě podrobně vyjádřil ve svém podání ze dne 9.12.2010, ve kterém uvedl, že nesouhlasí s veškerými tvrzeními žalobce, považuje je za zavádějící, nepravdivá, účelová, bez jakéhokoliv relevantního zdůvodnění. Argumenty žalobce jsou bez základní znalosti procesu zrušení akciové společnosti s převodem na hlavního akcionáře (§ 69b a § 220p obchodního zákoníku ve znění platném od 1.1.2003 do 30.6.2008). Žalovaný dále uvedl, že jako bývalý člen představenstva zaniklé spelčnosi splnil beze zbytku veškerá zákonná ustanovení pro převzetí jmění hlavním akcionářem a žalobci žádnou škodu nezpůsobil, rovněž tak jako ostatní bývalí členové představenstva a dozorčí rady. Žalovaný ve svém vyjádření dále vysvětlil postup zaniklé společnosti od počátku, kdy hlavní akcionář má právo, aby rozhodl o tom, že dojde ke zrušení akciové společnosti bez likvidace a hlavní akcionář převezme její jmění a vypořádat ostatní akcionáře v penězích ve výši, jež stanoví hlavní akcionář a kterou schvaluje valná hromada. V souladu s ust. § 220p odst. 4 obchodního zákoníku mají právo menšinoví akcionáři žádat o přezkoumání vypořádání v penězích a toto právo mohou uplatnit ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy se zápis převodu jmění v obchodním rejstříku stane účinný vůči třetím osobám. Žalovaný dále podrobně uvádí další kroky společnosti až k datu 2.4.2005, kdy menšinoví akcionáři mohli právo na přezkoumání a vyrovnání výše vypořádání v penězích uplatnit. Tohoto práva žalobce v zákonné lhůtě nevyužil, proto je právo promlčeno.

Dále žalovaný uvedl, že žalobce se mylně domnívá, že hlavní akcionář při stanovení přiměřeného vypořádání ostatním akcionářům je vázán výší ocenění dle znaleckého posudku, neboť přiměřené vypořádání stanoví dle své úvahy výhradně hlavní akcionář v souladu s ust. § 220p odst. 2 obchodního zákoníku. Je nesporné, že žalobce vyrovnání od obchodníka s cennými papíry převzal a zákonnou lhůtu pro přezkoumání soudem nevyužil.

Žalovaný dále nesouhlasí s tvrzením žalobce, týkajícím se oznámení ostatním akcionářům o výplatě vypořádání. Tato povinnost byla stanovena ve smlouvě o převzetí jmění a bylo uloženo pověřenému obchodníkovi s cennými papíry, aby oznámil ostatním akcionářům v celostátně distribuovaném deníku Lidové noviny, že došlo k zániku společnosti a výplatou přiměřeného vypořádání byl pověřen právě obchodník s cennými papíry. Žalobce pak napadá něco, co bylo do smlouvy o převzetí jmění zařazeno ve prospěch ostatních akcionářů, tzn. i jeho.

Dále žalovaný k požadavku žalobce, aby mu členové představenstva a dozorčí rady vyplatili jiné protiplnění, což tito neudělali a tím mu vznikla škoda, za kterou odpovídají, uvádí, že členové představenstva, natož členové dozorčí rady zanikající společnosti, vypořádání minoritním akcionářům ani neposkytují, ani nestanovují jeho výši, nemohou tedy v žádném případě způsobit minoritním akcionářům škodu tím, že jim hlavní akcionář vyplatil vypořádání, které oni považují za nepřiměřené.

Ve svém vyjádření se dále žalovaný zabývá i reakcí na znalecký posudek vypracovaný Znaleckou kanceláří Dušek, s.r.o. se sídlem v Chebu, který nechal vypracovat jeden z akcionářů Ing. [jméno]

[příjmení], který rovněž podal žalobu u zdejšího soudu. Tato žaloba byla pravomocně zamítnuta. Zmiňuje i stížnost manželky zesnulého znalce [příjmení] [jméno] [příjmení], CSc., Ing. [jméno] [příjmení] na Znaleckou společnost Dušek, s.r.o., což Ministerstvo spravedlnosti ČR řešilo výstrahou této znalecké kanceláři. Ing. [příjmení] pak podal trestní oznámení na Ing. [jméno] [příjmení] v souvislosti se zpracovaným znaleckým posudkem.

Žalovaný dále ve svém vyjádření uvádí, že některá tvrzení žalobce, zejména pak že žalovaný jako člen představenstva schvaloval společnou zprávu dozorčích rad, pak tato tvrzení považuje za zmatečná a prokazující základní neznalosti procesu převzetí jmění hlavním akcionářem. Dále žalovaný odmítá způsob, jakým žalobce hodnotí oba posudky bez jakéhokoliv relevantního zdůvodnění. Žalovaný se k tomu ve svém vyjádření podrobně vyjadřuje. Závěrem odmítá tvrzení žalobce jako účelová a nesmyslná a prohlašuje, že beze zbytku on i ostatní členové představenstva a dozorčí rady zanikající společnosti splnili veškeré své povinnosti dané zákonem a stanovami a tato fakta znovu následně uvádí. Ze závěru vyjádření žalovaného tedy jednoznačně vyplývá, že žalovaný žádnou škodu žalobci nezpůsobil ani způsobit nemohl. Pokud se žalobce domnívá, že mu vznikla škoda tím, že hlavní akcionář stanovil vypořádání nepřiměřeně nízké a valná hromada takovéto vypořádání schválila, potom si tuto škodu způsobil sám, neboť nevyužil možnost, kterou mu dával obchodní zákoník, a to ust. § 220p odst. 4 a nepožádal soud v zákonné lhůtě, tj. do 2.4.2004 o přezkoumání výše vypořádání tak, jak to využívají desítky a stovky minoritních akcionářů v ČR.

Na základě těchto skutečností žalovaný navrhl, aby žaloba byla zcela zamítnuta jako nedůvodná.

Zároveň s vyjádřením k žalobě předložil žalovaný soudu k důkazům následující listiny, jejichž podstatný obsah byl soudem přečten. Jedná se o dopis Ministerstva spravedlnosti ČR, odbor dohledu, adresovaný Ing. [jméno] [příjmení] ohledně její stížnosti na Znaleckou kancelář Dušek s.r.o. ze dne 9.10.2009, dále rozsudek zdejšího soudu č.j. 43 Cm 17/2006-41 ve věci žalobce [příjmení] [jméno] [příjmení] proti společnosti Lázně Františkovy Lázně, a.s. ze dne 27.5.2008. Z rozhodnutí vyplývá, že žaloba Ing. [příjmení] ohledně dorovnání hodnoty akcií se zamítá. Z přiloženého usnesení Vrchního soudu v Praze č.j. 7 Cmo 352/2008-58 ze dne 22.1.2009 vyplývá, že rozhodnutí zdejšího soudu ve věci Ing. [příjmení] ze dne 27.5.2008 bylo potvrzeno.

Žalobce předložil soudu k prokázání svých tvrzení následující listiny, a to usnesení KSZ v Plzni ve věci trestního oznámení ohledně vytěsnění minoritních akcionářů ve společnosti Láz Františkovy Lázně (označeno písmenem A). Dále notářský zápis N 201/2004, NZ 193/2004 z 30.7.2004 o rozhodnutí řádné VH. Dále výpis z OR týkající se společnosti Láz Františkovy Lázně, dále je čten podstatný obsah společné zprávy dozorčích rad společnosti První lázeňská, a.s. a Lázně Františkovy Lázně, a.s. ze dne 31.5.2004 o přezkoumání převodu jmění společnosti na hlavního akcionáře, dále společná zpráva představenstev společností výše uvedených ze dne 31.5.2004 o převodu jmění společnosti na hlavního akcionáře., dále protokol o poskytnutí vyrovnání akcionářům při zrušení a.s. Lázně Františkovy Lázně ze dne 29.5.2007. Z tohoto protokolu soud zjistil, že žalobce požádal o výplatu finančního vyrovnání za akcie č. 4040 – 4043 firmu WEST BROKERS a.s., které akcie předal a která mu poskytla protiplnění ve výši Kč 5.200.

Žalobce dále předložil soudu kopie akcií na majitele, které jsou označeny čísly 4341 až 4348. Strana žalovaná k těmto listinným důkazům uvedla, že se jedná o nepatrnou část listin týkajících se procesu převzetí jmění hlavním akcionářem, shodně předloženou v ostatních projednávaných věcech.

K projednání věci soud nařídil jednání na den 6.3.2014. Ještě před zahájením jednání před přednesením žaloby se soud dotázal účastníků, zda trvají na svých stanoviscích, především zda žalobce trvá na žalobě, neboť z činnosti soudu bylo zjištěno, že bylo podáno vůči žalovanému cca pět žalob se shodným obsahem. Soud zjistil, že ve věci 42 Cm 18/2010 již řízení probíhá a byl zde vypracován znalecký posudek. S ohledem na hospodárnost řízení a vzhledem k tomu, že se jedná o shodný předmět řízení, soud dal na zvážení účastníkům řízení, zda by bylo vhodné

posečkat na výsledky tohoto sporu. Účastníci řízení poté shodně navrhli, aby řízení bylo přerušeno ve smyslu ust. § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. Žalovaný předal soudu krátkou cestou své vyjádření ohledně aktivní legitimace žalobce, které bylo poté předáno zástupci žalobce. V tomto vyjádření ohledně aktivní legitimace žalovaný uvádí, že podle jeho názoru, je žalobce aktivně legitimován pouze ke čtyřem kusům akcií zanikající společnosti, které předal k výměně obchodníkovi s cennými papíry a obdržel za ně finanční protiplnění. Pokud jde o požadavek náhrady škody za dalších osm akcií, jejichž kopie byly přiloženy k důkazům, tyto nebyly předloženy zákonem stanoveným způsobem, a to v originále. Vzhledem k tomu, že tak žalobce neučinil, jeho právo na náhradu škody se promlčelo dne 2.2.2010. Žalobce tuto skutečnost neprokázal v souvislosti s podáním žaloby dne 29.1.2010, což bylo krátce před promlčením a ani do dnešního dne konání ústního jednání tak nebylo učiněno. Žalovaný vznesl vůči těmto předmětným osmi akciím pro případ, že by byly předloženy v originále, námitku promlčení. Zároveň navrhl, aby soud žalobu ve věci náhrady škody ve věci osmi akcií zamítl.

Pro úplnost soud uvádí spisové značky žalob, jež byly podány se shodným předmětem řízení. Jedná se o následující spisové značky: 43 Cm 17/2006 žalobce Ing. [příjmení] [jméno] proti Lázně Františkovy Lázně, a.s., dále 42 Cm 18/2010 žalobce [jméno] [příjmení] proti JUDr. [jméno] [příjmení], dále 43 Cm 27/2010 [jméno] [příjmení] proti JUDr. [jméno] [příjmení] a nakonec věc projednávaná v senátě 44 Cm 27/2010 [jméno] [příjmení] proti JUDr. [jméno] [příjmení], jež je předmětem tohoto řízení.

Žalovaný navrhl dne 10.4.2017 pokračování v řízení, neboť věc projednávaná v odvolacím řízení u Vrchního soudu v Praze sp.zn. 42 Cm 18/2010, 6 Cmo 219/2016 byla dne 6.4.2017 Vrchním soudem v Praze rozhodnuta tak, že byl v plném rozsahu potvrzen rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 25.4.2016. K tomu předložil žalovaný protokol z jednání Vrchního soudu v Praze ze 6.4.2017. Rozsudek Vrchního soudu v Praze nabyl právní moci dnem 9.6.2017.

Soud nařídil jednání na den 14.9.2017. K tomuto jednání se dostavil pouze právní zástupce žalovaného. Právní zástupce žalobce telefonicky sdělil do kanceláře obchodního úseku dne 13.9.2017 ve 13.20 hod., že se nemůže následující den, tj. 14.9.2017 zúčastnit jednání ve věci 44 Cm 27/2010 od devíti hodin z důvodu nemoci a že potvrzení od lékaře pošle ještě týž den datovou schránkou. O odročení jednání nepožádal. Dne 15.9.2017 zaslal zástupce žalobce náhradní hlášení o dočasné pracovní neschopnosti vystavené dne 13.9.2017 s tím, že je práceneschopen od 13.9.2017. Tento doklad byl soudu doručen dne 15.9.2017. Soud proto dne 14.9.2017 ve věci jednal v nepřítomnosti žalobce.

Žalobce se ve věci mimo podanou žalobu nevyjádřil, a to ani k podané námitce nedostatku aktivní věcné legitimace, ani k námitce promlčení. Soud při ústním jednání dne 14.9.2017 provedl všechny listinné důkazy, jež byly předloženy žalobcem i žalovaným na počátku řízení, včetně rozsudků, jež byly zmíněny výše a které se týkají shodných předmětů řízení.

Pro projednávanou věc má význam především spor ve věci 42 Cm 18/2010 [jméno] [příjmení] proti MUDr. [jméno] [příjmení], která byla důvodem pro přerušení řízení v předmětné věci a ve kterém bylo předloženo celkem šest znaleckých posudků od různých znalců, obsahuje výslechy znaleckých ústavů, řadu stanovisek, replik, odvolání až k rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č.j. 6 Cmo 219/2016-1308 z 6.4.2017, kterým byl potvrzen rozsudek zdejšího soudu ze dne 25.4.2016, jímž byla žaloba na zaplacení náhrady škody požadované žalujícím drobným akcionářem po bývalém členovi představenstva akciové společnosti zamítnuta. Soud se zcela ztotožnil s rozhodnutím zdejšího soudu ve věci 42 Cm 18/2010 z 25.4.2016, když žaloba [jméno] [příjmení] je totožná nejen s žalobou [jméno] [příjmení], ale i ostatních žalujících a liší se pouze v počtu akcií. Pokud jde o proces převodu jmění obchodní společnosti Lázně Františkovy Lázně, a.s., IČ 45358991, jejímž akcionářem byl žalobce, a jejímž členem představenstva byl žalovaný, na hlavního akcionáře, a to na obchodní společnost P lázeňská a.s., IČ 46887121, která poté změnila

firmu zpět na Lázně Františkovy Lázně, a.s., a to postupem dle ust. § 220p a následujících obchodního zákoníku v rozhodném znění od 1.1.2003 do 30.6.2008.

Soud má dále za prokázané, že žalobci jako akcionáři zanikající společnosti bylo na základě Protokolu o poskytnutí vyrovnání akcionářů zrušené společnosti ze dne 29.5.2007 poskytnuto vyrovnání ve výši Kč 5.200, tj. 4x Kč 1.300 za akcie pod pořadovými čísly 4040 až 4043. Žalovaný byl v rozhodné době členem představenstva zanikající společnosti, jež zanikla podle výpisu z obchodního rejstříku ke dni 1.1.2005 (Lázně Františkovy Lázně, a.s., IČ 45358991). Z podání žalovaného vyplývá, že výše vypořádání Kč 1.300 za jednu akcii byla stanovena hlavním akcionářem a byla doložena znaleckým posudkem č. 65-04/2004 – ocenění hodnoty akcií společnosti Lázně Františkovy Lázně, a.s. ke dni 31.12.2013, který vypracoval znalec Ing. Eustach Hora, CSc. dne 27.5.2004. Pokud jde o znalecký posudek Ing. Eustacha Hory, CSc., k tomu se vyjádřil žalobce tak, že podle jeho názoru se jeví jako nepravdivý a hrubě zkreslený. Toto své tvrzení však nijak relevantně nezdůvodnil. Naopak odkazuje na vypracovaný znalecký posudek Znalecké kanceláře Dušek s.r.o., který na základě návrhu dalšího žalobce Ing. [jméno] [příjmení] určil hodnotu jedné akcie ve výši Kč 7.250 s tím, že cena pro vypořádání vytěsňovaných akcionářů určená znalcem Ing. Horou neodpovídá skutečné objektivní hodnotě akcií, na rozdíl od určené výše Znalecké kanceláře Dušek, s.r.o. S tímto tvrzením zásadně nesouhlasil žalovaný a uvedl, že žalovaný rovněž tak jako ostatní členové představenstva a členové dozorčí rady zanikající společnosti splnili veškeré své povinnosti dané zákonem a stanovami a následně podrobně uvedl celý proces převodu jmění na hlavního akcionáře.

Soud má dále za prokázané, že dne 31.5.2004 byla zpracována Společná zpráva představenstev zanikající společnosti a jejího hlavního akcionáře, v rámci které je mimo jiné uvedeno, že hlavní akcionář je majitelem akcií zanikající společnosti, jejichž jmenovitá hodnota přesahuje 90 % základního kapitálu zanikající společnosti. Rovněž má soud za prokázané, že ze strany dozorčích rad byl shledán postup v souladu s obchodním zákoníkem. Všechny orgány tak vycházejí ze znaleckého posudku Ing. [jméno] [příjmení].

Z rozsudku vydaného zdejším soudem pod sp.zn. 43 Cm 17/2006 žalobce [příjmení] [příjmení] [jméno] proti Lázně Františkovy Lázně, a.s. soud zjistil, že žaloba o dorovnání ceny akcií byla zamítnuta a rozhodnutí bylo potvrzeno Vrchním soudem v Praze pod č.j. 7 Cmo 352/2008-58, neboť k zamítnutí došlo z důvodu jejího opožděného podání. Žalobce [jméno] [příjmení] rovněž v zákonné lhůtě nepodal žalobu na dorovnání a tím bylo rovněž jeho právo na dorovnání promlčeno, jak je uvedeno výše. Žalobce nemůže dávat za vinu žalovanému, že tohoto práva nevyužil.

Pokud jde o předložené kopie akcií, na jejímž základě se dožaduje žalobce náhrady škody ve výši Kč 71.400, jedná se o akcie pod pořadovými čísly 4341 až 4348 Tyto akcie nepředložil žalobce v originále, i přesto, že byl po podání žaloby žalovaným na toto upozorněn písemně. Žalovaný uvedl, že uznává aktivní legitimaci žalobce k podání žaloby pouze ke čtyřem kusům akcií zanikající společnosti, které předal žalobce k výměně obchodníkovi s cennými papíry tak, jak vyplývá z protokolu o poskytnutí vyrovnání akcionářům ze dne 29.5.2007 a jednalo se o akcie pod pořadovými čísly 4040 až 4043. Za tyto akcie převzal od společnosti pověřené vyplacením finančního vyrovnání WEST BROKERS a.s. finanční úhradu ve výši Kč 5.200. Pokud jde o osm kusů akcií, jež předložil v kopiích jako důkaz k žalobě, tak k těmto akcií nepředložil žalobce žádný důkaz o tom, že je vlastní. Z tohoto důvodu žalovaný vznesl námitku promlčení, na základě čehož došlo k promlčení práva na náhradu škody ke dni 2.2.2010. Žalobce se k této námitce vůbec nevyjádřil. V podstatě po podání žaloby neučinil žádná další vyjádření.

Vzhledem k tomu, že se žalobce nedostavil k ústnímu jednání, nemohl být ani soudem poučen ve smyslu ust. § 118a odst. 1 až 3 o.s.ř.

Soud proto rozhodoval na základě listin, jež byly soudu předloženy a dále se zjištěným skutkovým stavem ze souběžně probíhajících sporů. Soud je toho názoru, že by provádění dalších důkazů

bylo nadbytečné a v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení. I v případě žaloby [jméno] [příjmení] nebyl vypracován další znalecký posudek, neboť jeho hodnota byla určena znaleckým ústavem Vysokou školou ekonomickou na hodnotu cca Kč 400.000, přičemž výše škody je ve všech případech nižší.

Dle ust. § 220p odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., ve znění účinném v době převodu jmění, valná hromada může rozhodnout, že se společnost zrušuje bez likvidace a že jmění zaniklé společnosti převezme jeden akcionář, jestliže je tento akcionář vlastníkem akcií, jejichž jmenovitá hodnota přesahuje 90 % základního kapitálu (dále jen "hlavní akcionář"). Vlastní akcie v majetku společnosti se pro účely výpočtu této podmínky rozdělí mezi akcionáře v poměru jmenovitých hodnot jejich akcií.

Dle odst. 2 citovaného ustanovení obchodního zákoníku hlavní akcionář je povinen poskytnout ostatním akcionářům přiměřené vypořádání v penězích. Výše vypořádání v penězích musí být doložena posudkem znalce. Ustanovení § 59 odst. 3 a 4 se použije pro jmenování, odměňování a obsah posudku znalce obdobně.

Dle odst. 3 citovaného ustanovení obchodního zákoníku není-li dále stanoveno jinak, použijí se na zrušení akciové společnosti s převodem jmění na akcionáře přiměřeně ustanovení § 220a odst. 1 až 4, 7 až 11, § 220b, 220d, § 220e odst. 1 věty první, § 220e odst. 2 až 4 s výjimkou ustanovení o souhlasu se stanovami nástupnické společnosti, § 220e odst. 10 a 11, § 220g odst. 7, § 220h, 220j a 220l.

Dle odst. 4 citovaného ustanovení obchodního zákoníku na místo smlouvy o fúzi se vyhotovuje smlouva o převzetí jmění hlavním akcionářem (dále jen "smlouva o převzetí"), která musí být uzavřena mezi společností a hlavním akcionářem. Místo výměnného poměru akcií a lhůty při jejich výměně se ve smlouvě o převzetí uvádí výše a lhůta vypořádání v penězích. Tato lhůta nesmí být delší než dva měsíce ode dne zápisu převodu jmění do obchodního rejstříku. Ustanovení § 220k odst. 1, 5 a 7 platí přiměřeně. Ve smlouvě o převzetí musí být menšinoví akcionáři upozorněni na to, že mají právo na vypořádání v penězích a právo žádat o přezkoumání výše vypořádání v penězích, s tím, že toto právo mají, i když na valné hromadě budou hlasovat pro smlouvu o převzetí, a že je mohou uplatnit ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy se zápis převodu jmění do obchodního rejstříku stane účinným vůči třetím osobám.

Dle ust. § 220k odst. 1 shora uvedeného obchodního zákoníku není-li výměnný poměr akcií spolu s případnými doplatky uvedený ve smlouvě o fúzi přiměřený, má každý z akcionářů zúčastněné společnosti vůči nástupnické společnosti právo na dorovnání v penězích (dále jen "právo na dorovnání"). Ustanovení § 220a odst. 5 o maximální výši doplatků se nepoužije. Smlouva o fúzi může určit, že se o přezkoumání výměnného poměru akcií a určení výše dorovnání v penězích bude rozhodovat v rozhodčím řízení.

Dle odst. 5 citovaného ustanovení obchodního zákoníku soudní rozhodnutí, kterým se akcionáři přiznává právo na dorovnání, je pro nástupnickou společnost co do základu přiznaného práva závazné i vůči ostatním akcionářům.

Dle ust. § 220l odst. 1 shora uvedeného obchodního zákoníku členové představenstva a dozorčí rady zúčastněných společností a znalec nebo znalci pro fúzi, kteří zpracovali znaleckou zprávu pro tyto společnosti, odpovídají společně a nerozdílně za škodu, která vznikla porušením jejich povinností při sloučení zúčastněné společnosti jejím akcionářům nebo věřitelům podle § 373 až 386. Člen představenstva nebo dozorčí rady anebo znalec se zprostí odpovědnosti, jestliže prokáže, že jednal s péčí řádného hospodáře. Ustanovení § 194 odst. 5 poslední věty se nepoužije. Ustanovení § 66 odst. 8 až 11 zde platí obdobně.

Dle odst. 2 citovaného ustanovení obchodního zákoníku soudní rozhodnutí, jímž se přiznává právo na náhradu škody podle odstavce 1, je pro odpovědné osoby co do základu přiznaného práva závazné i vůči ostatním oprávněným osobám podle odstavce 1.

Dle odst. 3 citovaného ustanovení obchodního zákoníku právo na náhradu škody podle odstavce 1 se promlčuje ve lhůtě pěti let ode dne, kdy se zápis sloučení do obchodního rejstříku stal účinným vůči třetím osobám.

Dle ust. § 373 shora uvedeného obchodního zákoníku kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.

Dle ust. § 384 odst. 1 shora uvedeného obchodního zákoníku osoba, které hrozí škoda, je povinna s přihlédnutím k okolnostem případu učinit opatření potřebné k odvrácení škody nebo k jejímu zmírnění. Povinná osoba není povinna nahradit škodu, která vznikla tím, že poškozený tuto povinnost nesplnil.

Soud za použití výše uvedených zákonných ustanovení a na základě závěrů vyplývajících z rozsudků, jež byly soudu předloženy a které se týkají žalob ve shora uvedených případech, a to doslova a do písmene shodných, soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a to jednak z toho důvodu, že žalobce neunesl důkazní břemeno ohledně všech akcií, jež předložil soudu v kopiích pod pořadovými čísly 4341 až 4348, kdy podle názoru žalovaného neprokázal svoji aktivní legitimaci, přičemž svoji aktivní legitimaci prokázal pouze v případě čtyř kusů akcií, za něž mu byla poskytnuta úplata ve výši, s níž žalobce nesouhlasil. Lze tedy konstatovat, že žaloba byla zčásti podána žalobcem aktivně legitimovaným ohledně čtyř kusů akcií, avšak nikoliv u osmi dalších akcií předložených v kopiích. Výše požadované náhrady škody neodpovídá počtu akcií. Pokud jde o lhůtu stanovenou zákonem pro podání žaloby na náhradu škody, tj. pět let ode dne, kdy se zápis o převzetí jmění stal účinným vůči třetím osobám, pak tato lhůta byla, pokud jde o čtyři kusy akcií, dodržena. Pokud jde o zbývajících osm akcií, v tomto případě došlo k promlčení práva na náhradu škody.

Soud veden názorem vyššího soudu v souvislosti s vydanými rozhodnutími, jimiž byly potvrzeny rozsudky zdejšího soudu, dospěl ke stejnému závěru, že nebylo prokázáno, že by žalovaný způsobil žalobci škodu. Soud je toho názoru, že zanikající společnost i hlavní akcionář postupovali v souladu s ust. § 220p obchodního zákoníku v rozhodném znění, tj. od 1.1.2003 do 30.6.2008 Hlavní akcionář pak určil na základě zpracovaného znaleckého posudku Ing. Hory cenu akcie ve výši Kč 1.300 v souvislosti s vypořádáním menšinových akcionářů. Jestliže menšinový akcionář s uvedenou výší nesouhlasil, měl možnost podat žalobu na dorovnání dle ust. § 220k obchodního zákoníku v rozhodném znění. Vzhledem k tomu, že tak žalobce neučinil, bylo jeho právo promlčeno. Žalobce tak nemůže přičítat žalovanému, že by porušil svoji povinnost stanovenou zákonem, neboť povinnosti, které žalobce na žalovaném požaduje, resp. jejich splnění, by byly nad rámec povinností stanovených mu zákonem. Především částka vypořádání minoritních akcionářů je určena hlavním akcionářem podle zpracovaného znaleckého posudku.

Soud má za prokázané, že žalovaný na základě provedeného dokazování neporušil žádnou povinnost tak, jak je mu vytýkáno žalobcem, a že by způsobil žalobci škodu. Soud proto na základě výše uvedených skutečností a na základě rozhodnutí zdejšího soudu ve věcech obdobných, resp. zcela shodných, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku a žalobu zcela zamítl. Pro úplnost soud znovu uvádí, že se jedná o rozsudky vedené pod sp.zn. 42 Cm 18/2010, 43 Cm 27/2010 a dále 43 Cm 17/2006.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu náleží právo na náhradu nákladů řízení spočívajících v zastoupení žalovaného advokátem za 6 úkonů právní služby po Kč 3.980, 6x režijní paušál po Kč 300, tj. celkem Kč 25.680. Žalobce je povinen zaplatit tuto částku k rukám advokáta JUDr. Jaroslava Kosnara do tří dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Krajský soud v Plzni

dne 14.09.2017

Za správnost vyhotovení:
Helena Mašková

JUDr. Svatava Dvorecká, v.r.
samosoudkyně